

HEM GÜL HEM BÜLBÜL

Bu masalımız bahçesini cennetten bir köşe gibi süsleyen bir bahçıvana dair. En güzel çiçekleri, en nadide bitkileri dikmiş, sulamış, büyütmüş ve sonunda bahçesini insanın seyretmeye bile kıyamayacağı kadar güzelleştirmiş. Bahçenin en güzel köşesi ise güllerin olduğu bölümmüş. Renk renk gül fidanlarındaki güllerin hepsi goncaymış. Çeşitli güllerin farklı kokuları birbirine karışır, hava derin ve temiz gül kokusuyla dolarmış.

Bir sabah bahçıvan güllerini hayranlıkla seyrederek ve kafasında yeni planlar kurarken, gözüne bir bülbül ilişmiş. Kuş gül dallarından birinde en güzel nağmelerini söylüyor, ama bu arada da gagasıyla güllerden birini didikliyor. Bahçıvan çok kızmış. Bir avuç buğdayla bülbüle tuzak kurmuş ve ağla yakalamış. Kafese kapatılan bülbül çok kederlenmiş. Sonunda dile gelmiş. Hem de bahçıvan gibi, insan dilinde konuşmuş:

“Beni neden kafese kapattın? Bu acıyı neden çektiriyorsun bana? Ben ise sana şarkı söylemekten başka suç işlemedim. Benim de yuvam senin gibi bu bahçenin içinde. Biz aynı bahçede oturan dostlar olmalıyız. Sana karşı bir hata işledimse, mutlaka bilmediğimdendir. Hatamı söyle ki düzeltme fırsatım olsun.”

“Demek sen ne yaptığının farkında değilsin. En güzel goncamı gaganla didikledin!”
“Affedersin, gerçekten de farkına varmadım. Sen beni gül bahçenin bir tek gülüne zarar verdiğim için böyle ağır bir cezaya çarptırıyorsun. Peki o zaman senin, yani benim gibi duygulu bir varlığı, canlıyı yok eden birinin cezası ne olmalı?”

Bu sözler üzerine düşünen bahçıvan bülbüle hak vermiş. Kafesin kapısını açıp kuşu serbest bırakmış.

“Sen bana iyilik yaptın, ben de sana iyilik yapacağım: Tam altında durduğun ağacın dibinde toprağa gömülü bir sandık altın var. Kazıp çıkarabilirsin.”

Gerçekten de bahçıvan toprağı kazınca altınları bulmuş. Bülbülün bu kadar bilgili olmasına da çok şaşırılmış:

“Sevgili dostum, toprağın altında gömülü altınları görüyorsun da, seni yakaladığımı fark edemiyorsun?”

“Bilmem! Bazen en büyük bilgiler bile bazı şeyleri göremeyebilirler, öyle değil mi?”

Öykü ile ilgili sorular:

1. Öyküden, Bahçıvanın bahçesi için ne hissettiğini anlayabiliyor musunuz?
2. Bitkilere bu denli aşık olan birinin, hayvanlara farklı davranması sizce doğal mı?
3. Bülbül kendini nasıl savunuyor?
4. Bahçıvan, bülbüle hak verdi mi? Ödülü ne oldu?
5. “Bazen en büyük bilgiler bile bazı şeyleri göremeyebilirler” denirken, bahçıvanın ve bülbülün göremedikleri nelerdi?
6. Yaptığımız yanlış fark edip düzelttiğinizde, kaybettiğiniz şeyler için ne hissedersiniz? Örnek vererek anlatın.